

WR. 7644 – 3/06_(3)
za dowodem doręczenia

Gliwice, dnia 12 czerwca 2007 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. Nr 98, poz. 1071 z 2000 r. z póź. zm.), art. 151, 181 ust. 1 pkt. 1, art. 183, art. 184 ust. 1, 188, art. 201 ust. 1, art. 202, art. 204, 211 i art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. Nr 129/2006 poz. 902 z póź. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21.04.2006 r. znak DOS/73/1756/06 przedłożonego przez Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o. w Czerwionce – Leszczynach

UDZIELAM

**Przedsiębiorstwu Energetycznemu „MEGAWAT” Sp. z o.o.
pozwolenia zintegrowanego wraz z warunkami odzysku odpadów dla instalacji spalania
paliw Zakładu Z-2 „Knurów” w Knurowie przy ul. Kopalnianej**

I. Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji

1. Rodzaj prowadzonej działalności

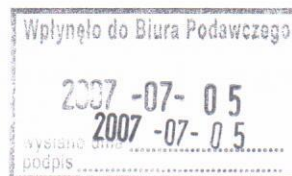
Przedmiotem pozwolenia jest instalacja energetycznego spalania paliw – Zakład Z-2 „Knurów”. Podstawowa działalność Elektrociepłowni to produkcja energii elektrycznej i ciepłej do celów socjalnych i technicznych KWK „Knurów” oraz dla celów ogrzewania i ciepłej wody, dla odbiorców na terenie miasta Knurów, jak i pary technologicznej dla odbiorców parowych. Elektrociepłownia wytwarza energię elektryczną dla potrzeb KWK „Knurów” oraz prowadzi sprzedaż energii elektrycznej do krajowego systemu dystrybucji energii.

Instalacja wykorzystuje jako paliwo: węgiel kamienny, biomasę (odpad pyłu drzewnego), biogaz (gaz ze składowiska komunalnego), olej opałowy lekki.

Pozwolenie obejmuje również instalacje, urządzenia i budowle, technologicznie powiązane z przedmiotową instalacją spalania paliw w zakresie:

- wytwarzanie energii elektrycznej,
- wytwarzania energii ciepłej,
- gospodarki wodnej,
- gospodarki ściekowej,
- gospodarki odpadami,

których eksploatacja może spowodować emisję i wspólne, wraz z instalacją spalania paliw oddziaływanie na środowisko.

2. Charakterystyka ogólna instalacji i stosowanych technologii

2.1. Dane ogólne i parametry produkcyjne

Instalacja energetycznego spalania paliw Przedsiębiorstwa Energetycznego „Megawat” Sp. z o.o. składa się z kotła typu OPG-36 produkcji HUMBOLDT o wydajności znamionowej 36 Mg/h, dwóch kotłów typu OPG-36 produkcji PAUKER o wydajności znamionowej 36 Mg/h każdy oraz dwóch turbozespołów TG1 – turbozespół przeciwprężny (typu Stal) o mocy nominalnej i osiągalnej 7,5 MW, TG2 – turbozespół upustowo-kondensacyjny (typu EK 48/8/14,5) o mocy nominalnej i osiągalnej 8,0 MW.

Całkowita zainstalowana moc cieplna wynosi 97,023 MW, zainstalowana moc elektryczna 15,5 MW_e. Wielkość produkcji może osiągać: produkcja ciepła - do 1400 tys. GJ/rok, produkcja energii elektrycznej - do 57 tys. MWh/rok. Maksymalne zużycie węgla – do 65 tys. Mg/rok. Maksymalne zużycie biogazu (gaz składowiskowy) do 1 100 000 Nm³/rok. Maksymalne zużycie biomasy (odpad pyłu drzewnego) – do 12 000 Mg/rok. Na podstawie danych za 2005 r.

2.2 Instalacja energetycznego spalania węgla o łącznej mocy cieplnej wprowadzanej w paliwie (energia zawarta w strumieniu paliwa) 97,023 MW_t

2.2.1. Kotły

Proces energetycznego spalania paliw odbywa się w kotłach typu:

- OPG-36 typu Pauker III rok budowy 1942,
- OPG-36 typu Pauker IV rok budowy 1943,
- OPG-36 typu Humboldt II rok budowy 1928, gruntowna modernizacja w 2004 roku

Parametry mocy zastosowanych kotłów:

L.p	Charakterystyka kotłów		
	Typ kotła Nr ruchowy	Nominalna moc cieplna [MW _t]	
		netto	brutto*
1.	kocioł OPG-36 typu Pauker III	28,382	34,365
2.	kocioł OPG-36 typu Pauker IV	28,431	33,988
3.	kocioł OPG-36 typu Humboldt II	24,966	28,670
RAZEM		81,779	97,023

* -strumień energii chemicznej zawartej w paliwie wprowadzanym do kotłów

a) Charakterystyka kotłów parowych OPG-36 typu Pauker

Kotły pyłowe typu Pauker nr 3 i 4 są przystosowane do spalania węgla kamiennego, biomasy (odpad pyłu drzewnego), biogazu (gaz składowiskowy) lub mieszanek tych paliw (węgla, biomasy oraz biogazu). Obecnie do kotła Pauker doprowadzane są w sposób ciągły węgiel i biogaz, natomiast ilość doprowadzanej biomasy (odpad pyłu drzewnego) jest uzależniona od podaży na rynku biomasy.

Kocioł typu Pauker jest kotłem parowym, sekcyjnym, wodnorurkowym, opromieniowanym, dwuciągowym. Kocioł posiada naturalną cyrkulację w układzie woda-para.

W instalacji kotła pracują dwa młyny węglowe, bijakowe typu Krämer o wydajności maksymalnej 5 Mg/h każdy. Młyny te dostarczają pył węglowy do dwóch palników węglowych, usytuowanych w przedniej ścianie kotła. Suszenie węgla następuje w efekcie przepływu podgrzanego powietrza, dostarczanego przez wentylatory podmuchu.

Kocioł jest dostosowany do współspalania biogazu pochodzącego ze składowiska odpadów komunalnych w Knurowie. Do spalania biogazu pozyskiwanego ze składowiska odpadów służy palnik gazowy typu G-50/Z-2, produkcji firmy Weishaupt, o zakresie mocy $600 \div 4680$ kW. Palnik usytuowany jest w przedniej ścianie komory paleniskowej. Do uruchamiania kotła służą dwa palniki olejowe typu HL-3, produkcji firmy Saacke, spalające olej opałowy.

Po rozruchu i ustabilizowaniu pracy kotła uruchamia się pyłofon M-1. Służy on do usuwania osadów pyłowych z powierzchni grzewczych kotła za pomocą fali akustycznej.

Usuwanie żużla spod komory paleniskowej odbywa się na mokro za pomocą przenośnika zgrzeblowego do koryta zbiorczego, skąd za pomocą przenośników taśmowych jest transportowany do zbiornika żużla.

Odpopielanie kotła odbywa się za pomocą inżektorów powietrznych, które zasysają pył z lejów pyłowych drugiego ciągu konwekcyjnego i wdmuchują go do komory paleniskowej. Osady pyłowe z powierzchni grzewczych usuwa się w trakcie pracy kotła za pomocą fali akustycznej pyłofonu.

W celu usunięcia pyłu z zanieczyszczonych spalin kocioł wyposażono w elektrofiltr suchy EF1x2 typu 17/17,5/3x8/0,3 o sprawności 98%. Ciąg kotła jest wymuszony za pomocą wentylatora ciągu typu WPW 125 oraz poprzez ciąg naturalny komina murowanego o wysokości 128,7 metra i średnicy wylotowej 4 m.

Kocioł OPG-36 typu Pauker III

Parametr	Jednostka	Wartość
Moc nominalna	MW	28,382
Moc cieplna jako ilość energii wprowadzanej w paliwie	MW _t	34,365
Wydajność maksymalna trwała kotła	kg/h	35 817
Sprawność kotła	%	82,59
Rodzaj paliwa	-	węgiel, odpad pyłu drzewnego (biomasa), gaz składowiskowy (biogaz)
Temperatura spalin na wylocie	°C	180 ÷ 220

Kocioł OPG-36 typu Pauker IV

Parametr	Jednostka	Wartość
Moc nominalna	MW	28,431
Moc cieplna jako ilość energii wprowadzanej w paliwie	MW _t	33,988
Wydajność kotła	kg/h	35 857
Sprawność kotła	%	83,65

Rodzaj paliwa	-	węgiel, odpad pyłu drzewnego (biomasa), gaz składowiskowy (biogaz)
Temperatura spalin na wylocie	⁰ C	180 ÷ 220

b) Charakterystyka kotła parowego OPG-36 typu Humboldt

Kocioł pyłowy typu Humboldt jest przystosowany do spalania węgla kamiennego, biogazu (gaz składowiskowy) oraz biomasy (odpad pyłu drzewnego) doprowadzanej z układu zasilania kotłów Pauker.

Kocioł typu „Humboldt” jest kotłem parowym, stromorurkowym, opromieniowanym, trzyciągowym.

Kocioł posiada naturalną cyrkulację w układzie woda-para.

W instalacji kotła zainstalowano dwa młyny węglowe typu Resolutor o maksymalnej wydajności 3 Mg/h każdy oraz młyn MWK-8 o maksymalnej wydajności 8 Mg/h. Jest to młyn samowentylujący, który bez oddzielnego wentylatora zasysa odpowiednią ilość czynnika suszającego i transportuje mieszaninę pyłowo-gazową przez odsiewacz, rurociąg i palniki do komory paleniskowej. Młyny węglowe dostarczają pył węglowy do sześciu palników węglowych, wirowych usytuowanych w stropie kotła. Suszenie węgla odbywa się za pomocą spalin pobranych spod rusztu granulacyjnego. W instalacji młynowej zastosowano obijaki elektromagnetyczne typu OP-1, w liczbie sześciu oraz inżektorową instalację podającą biomasę do młyna MWK 8.

Powietrze do spalania doprowadza się za pomocą dwóch wentylatorów podmuchu typu WWO 80L6 o wydajności 64 m³/s, spiętrzeniu 92 kG/m² i obrotach 12,1 obr./s każdy.

Kocioł jest dostosowany do współspalania biogazu pochodzącego z odgazowania składowiska odpadów komunalnych w Knurowie. Do spalania gazu składowiskowego pozyskiwanego ze składowiska służy palnik gazowy typu G-50/Z-2 firmy Weishaupt, o zakresie mocy 600 ÷ 4680 kW. Palnik usytuowany jest w dolnej części komory paleniskowej. W przypadku spadku zawartości metanu poniżej 50% następuje jego automatyczne wyłączenie.

Do uruchamiania kotła służą palniki olejowe typu HL-3 firmy Saacke, spalające olej opałowy.

Usuwanie żużla spod komory paleniskowej odbywa się na mokro za pomocą przenośnika zgrzeblowego do koryta zbiorczego, skąd za pomocą przenośników taśmowych jest transportowany do zbiornika żużla.

Odpopielanie kotła odbywa się za pomocą inżektorów powietrznych, które zasysają pył z lejów pyłowych III ciągu konwekcyjnego i wdmuchują go do komory paleniskowej.

W celu usunięcia pyłu z zanieczyszczonych spalin, kocioł wyposażono w elektrofiltr suchy EF1x2 typu 17/17,5/3x8/0,3 o sprawności 98%. Ciąg kotła jest wymuszony za pomocą wentylatora ciągu typu WPW 125 oraz poprzez ciąg naturalny komina murowanego o wysokości 128,7 metra i średnicy wylotowej 4 metrów.

Kocioł OPG-36 typu Humboldt II

Parametr	Jednostka	Wartość
Moc nominalna	MW	24,966

Moc cieplna jako ilość energii wprowadzanej w paliwie	MW _t	28,670
Wydajność kotła	kg/h	32 160
Sprawność kotła	%	87,08
Rodzaj paliwa	-	węgiel, odpad pyłu drzewnego (biomasa), gaz składowiskowy (biogaz)
Temperatura spalin na wylocie	°C	160

2.2.2. Urządzenia ochronne

a) Systemy zmniejszające emisję tlenków azotu

W celu obniżenia emisji tlenków azotu w kotłach typu Pauker i Humboldt zainstalowano system dysz OFA, który ma na celu rozciągnięcie strefy spalania. Dzięki temu wydłuża się czas spalania i obniża się temperatura spalania, będącą główną przyczyną powstawania tlenków azotu.

b) Systemy zmniejszające emisję dwutlenku siarki

Kotły nie posiadają systemów redukcji emisji związków siarki powstających w wyniku spalania paliwa – standardy emisji dwutlenku siarki zapewnione są przez stosowanie węgla o odpowiednich parametrach.

c) Urządzenia odpylające

Instalacja kotłów Pauker i kotła Humboldt wyposażona jest w układ elektrofiltrów suchych

Parametry urządzeń odpylających:

Miejsce zainstalowania	Rodzaj urządzenia	Charakterystyka techniczna	Skuteczność odpylania [%]
OPG-36 Pauker III	elektrofiltr	17/7,5/3 x 8/0,3, 3 pola o wymiarach 7,75m x 3,84m	98
OPG-36 Pauker IV			
OPG-36 Humboldt II			

2.2.3. Emitory

Spaliny z instalacji energetycznego spalania paliw Przedsiębiorstwa Energetycznego „Megawat” Sp. z o.o. Zakład Z-2 „Knurów” są odprowadzane do powietrza emitorem murowanym E

Parametry emitora

Lp.	Oznaczenie Emitora	Źródło emisji	Wysokość	Średnica wylotu	Gazy odlotowe	
					Strumień objętość gazu *	Temp.
			[m]	[m]	[Nm ³ /h]	[°C]
1	E	OPG-36 Pauker III	128,7	4,0	86 507	180 ÷ 220
		OPG-36 Pauker IV			85 860	180 ÷ 220
		OPG-36 Humboldt II			101 784	160

* - informacje uzyskane na podstawie danych z pomiarów emisji z 2005 r.

2.3. Instalacje powiązane technologicznie z instalacją spalania paliw:

2.3.1. Instalacja składowania i transportu paliwa

2.3.1.1. Składowanie i transport węgla kamiennego

Węgiel kamienny (miał energetyczny MIIA lub MIA) z KWK „Knurów”, dostarczany jest na podstawie wieloletniej umowy zawartej z Kompanią Węglową S.A. Dostawa węgla do Elektrociepłowni odbywa się jednokierunkowo (bez możliwości zmiany kierunku podawania węgla) z Zakładu Przeróbczego KWK „Knurów” za pomocą przenośników taśmowych należących do KWK „Knurów”. Na taśmociągu nr 14 zainstalowana jest, należąca do kopalni, legalizowana waga typu ROL 400 o klasie dokładności 0,5 służąca do rozliczeń z dostawcą.

Każdy kocioł zainstalowany w Elektrociepłowni „Knurów” posiada własne zasobniki węgla. Kocioł „Humboldt” nr 2 posiada jeden zasobnik o pojemności 100 Mg i dwa zasobniki o pojemności 90 Mg, zaś kotły „Pauker” nr 3 i 4 posiadają po dwa zasobniki, każdy o pojemności 80 Mg. W dalszej części ciągu nawęglania, węgiel podawany jest do młynów węglowych, w których następuje jego ostateczne przygotowanie do wykorzystania w palnikach kotłów. Transport paliwa z zasobników przykotłowych do młynów zapewniają przenośniki ślimakowe.

Na całej drodze transportu węgla z zakładu przeróbczego do galerii nawęglania kotłowni węgiel jest transportowany na całkowicie obudowanych przenośnikach taśmowych (o szerokości taśmy 800 mm) i nie posiada kontaktu z gruntem. Obudowa przenośników eliminuje propagację pyłu do otoczenia i tłumi hałas związany z transportem i przesypywaniem węgla.

Ze względu na specyficzne połączenie technologiczne pomiędzy Elektrociepłownią Knurów, a kopalnią KWK Knurów, które są połączone za pomocą taśmociągu nawęglającego nie ma innej możliwości zasilania kotłowni w węgiel, a także nie jest prowadzone składowanie węgla. Węgiel składowany jest tylko w zbiornikach przykotłowych.

2.3.1.2. Układ zasilania kotłów biomasą

W Elektrociepłowni „Knurów” spalanie biomasy realizowane jest w oparciu o następujące warianty:

1. Wariant I – spalanie odpadu pyłu drzewnego w kotłach Pauker nr 3 i 4 dostarczanego w kontenerach.
2. Wariant II - spalanie odpadu pyłu drzewnego w kotle Humboldt; zasilanie z instalacji kotłów Pauker.

Wariant I: Zasilanie kotłów Pauker biomasą (odpadowym pyłem drzewnym) dostarczanym w kontenerach

Biomasa w postaci pyłu drzewnego dostarczana jest do zakładu transportem samochodowym w specjalnie zabezpieczonych kontenerach o pojemności 30 m³. Kontener taki przy wjeździe do Elektrociepłowni jest ważony na wadze samochodowej, po czym przy rozładunku pobierana jest próbka do analiz chemicznych.

Rozładunek biomasy (odpadu pyłu drzewnego) z kontenera odbywa się pneumatycznie za pomocą przewodu ssącego. Bezpośrednio z kontenera, pył drzewny jest odsysany przez filtr za pomocą wentylatora odsysania i transportowany bezpośrednio do zbiornika przykotłowego (zbiornik o poj. 80m³). Następnie pył drzewny jest podawany przy pomocy przenośnika ślimakowego, którego wydajność jest regulowana przez przemiennik częstotliwości napięcia (falownik) do instalacji iniektorowej. Stamtąd, za pomocą sprężonego powietrza pył drzewny jest wdmuchiwany do młynów. Maksymalna wydajność I ciągu podawania biomasy to 1,5 Mg/h na jeden młyn węglowy, czyli 6 Mg/h dla czterech młynów kotłów Pauker III i IV. Układ transportu biomasy (odpadu pyłu drzewnego) do kotła jest układem hermetycznym. Układ rozładunku biomasy (pyłu drzewnego) wyposażony jest w filtr, w którym oddziela się pył od powietrza transportującego.

W młynach następuje wymieszanie pyłu drzewnego z węglem, a następnie poprzez rurociągi mieszanki paliwowej oraz palniki, gotowa mieszanka trafia do komory paleniskowej i ulega spalaniu.

Wariant II: Zasilanie kotła Humboldt biomasa (pyłem drzewnym)

Instalacja umożliwia podawanie biomasy do kotła „Humboldt” nr 2, co pozwala na spalanie biomasy w ilości wynoszącej 3 Mg/h.

Instalacja, wyposażona w zasobnik biomasy (pyłu drzewnego), podajniki ślimakowe oraz instalację iniektorową. Pozwala na podawanie biomasy (pyłu drzewnego) do kotła „Humboldt” nr 2, na podobnej zasadzie jak w przypadku kotłów „Pauker”.

2.3.1.3. Układ doprowadzenia gazu składowiskowego

W Elektrociepłowni „Knurów” spalany jest biogaz w postaci gazu składowiskowego, który pochodzi ze składowiska odpadów w Knurowie. Biogaz jest dostarczany do elektrociepłowni jednokierunkowo rurociągiem DN150 z ujęcia na składowisku odpadów komunalnych. Biogaz transportowany jest za pomocą ssawy przez zawór główny gazu i przepływomierz typu GF90 zlokalizowane na terenie elektrociepłowni. Zakres operacyjny przepływomierza wynosi: 0,08 do 487,7 Nm³/sekundę (rzeczywista prędkość ograniczona jest do 61m/s). Biogaz trafia do dwóch palników G50/Z-2 typu Weishaupt, o zakresie mocy 600 ÷ 4680 kW każdy. Palniki umieszczone są na przedniej ścianie kotłów Pauker oraz Humboldt. W przypadku spadku zawartości metanu poniżej 50 % następuje automatyczne wyłączenie palnika przez układ kontrolno-pomiarowy (zanik kontroli płomienia przez fotokomórkę).

2.3.1.4. Układ zasilania kotłów paliwem ciekłym

Do rozpalania kotłów w Elektrociepłowni „Knurów” oraz stabilizacji płomienia w komorze paleniskowej kotłów stosowany jest olej opałowy lekki „Ekoterm plus” o wartości opałowej 42 ÷ 43,1 MJ/kg, zawartości siarki do 0,1 ÷ 0,3 % i temperaturze zapłonu 70°C. Olej opałowy dostarczony jest do elektrociepłowni transportem samochodowym w cysternach. Rozładunek oleju opałowego odbywa się na rampie rozładowniczej, na której znajduje się jedno stanowisko rozładownicze. Rozładunek przeprowadzany jest za pomocą pompy umieszczonej w dolnej części cysterny i tłoczącej olej do zbiornika magazynowego o pojemności 4,8 m³ znajdującego się w budynku kotłowni. Ze zbiornika oleju za pomocą pompy olej jest doprowadzany do palników rozpałkowych.

2.3.2. Wytwarzanie energii elektrycznej

W Elektrociepłowni „Knurów” zainstalowane są 2 turbozespoły. Turbozespół TG1 wyposażony jest w turbinę promieniową, przeciwpnę, typu LJUNGSTRÖMA o mocy nominalnej i osiągalnej 7,5 MW oraz generator STAL DM 60 B 1515.

Turbozespół TG2 wyposażony jest w osiową turbinę upustowo-kondensacyjną o mocy osiągalnej 8,0 MW z upustem regulowanym i dwoma nieregulowanymi produkcji SIEMENS oraz generator produkcji VEB Goerlitzen Maschinenbaun.

2.3.2.1. Urządzenia wyjściowe elektroenergetyczne

Energię elektryczną w Elektrociepłowni „Knurów” wytwarza się w turbozespołach TG1 typu Stal oraz turbozespołach TG2 typu EK48/8/14,5.

Energia elektryczna wytwarzana jest w generatorach synchronicznych trójfazowych prądu przemiennego. Generatory wytwarzają prąd elektryczny o napięciu 6 300 V. Do wzbudzania prądu w generatorach służą wzbudnice. Generatory chłodzone są powietrzem.

2.3.2.2. Urządzenia ciepłownicze

Produkcja energii w Elektrociepłowni Knurów obejmuje produkcję energii elektrycznej, wytwarzanej w turbozespołach TG1 i TG2 oraz ciepło grzejne produkowane w wymiennikach ciepłowniczych, zasilanych parą upustową pobieraną z wylotu turbiny TG1 oraz z upustów ciepłowniczych turbozespołu TG2. Pobrana para wylotowa z turbiny TG1 oraz para z upustów turbiny TG2, o ciśnieniu w zakresie 0,18 – 0,48 MPa i temperaturach w zakresie 190 – 400 °C, kierowana jest do wymienników ciepła, w których następuje jej kondensacja i przekazanie ciepła wodzie technologicznej i grzewczej.

Wymienniki służą do podgrzewania wody technologicznej oraz wody do celów ogrzewania zdalaczynnego. Część pary z turbozespołów oraz kondensat doprowadzane są do odgazowyczy zainstalowanych nad zbiornikami wody zasilającej. Tam część pary z turbozespołów miesza się z parą opuszczającą turbopompę, oraz z kondensatem z wymienników i innych odbiorów kondensatu. Dalej gorąca woda kierowana jest do odbiorów technologicznych i ciepłowniczych oraz z powrotem do obiegu kotłów parowych. Istnieje również możliwość zasilania wymienników ciepłowniczych parą dostarczaną wprost z rurociągu pary świeżej, poprzez stację redukcyjną.

Elektrociepłownia posiada instalację ciepłowniczą, obejmującą sześć wymienników ciepła:

- trzy wymienniki sieci C.O.:
 - WP1 WP3 o mocy 20 MW każdy,
 - WP2 o mocy 25 MW,
- dwa wymienniki sieci CO WT1 i WT2 o mocy 5 MW każdy,
- jeden wymiennik stałych parametrów WSP o mocy 2,5 MW.

Łączna moc cieplna możliwa do wytworzenia i przesłania do odbiorców końcowych wynosi 77,5 MW.

Człon ciepłowniczy dostarcza dla odbiorców zewnętrznych wodę grzewczą o temperaturze 135/75°C (zmiennoparametrową) zależną od warunków atmosferycznych, oraz dostarcza dla KWK „Knurów” wodę technologiczną (stałoparametrową) o temperaturze 120/80°C.

2.3.3. Odpopielanie i odżużlanie

a) Odżużlanie

W Elektrociepłowni Knurów zastosowano mechaniczny ciąg odżużlania kotłów, transportujący żużel do stalowego nadpoziomowego zbiornika żużla, który znajduje się na zewnątrz budynków kotłowni.

Usuwanie żużla spod komory paleniskowej każdego kotła zainstalowanego w elektrociepłowni odbywa się na mokro za pomocą przenośnika zgrzeblowego do koryta zbiorczego, skąd za pomocą przenośników taśmowych żużel jest transportowany do nadpoziomowego zbiornika żużla.

Zbiornik żużla jest napełniany za pośrednictwem przenośnika taśmowego, łączącego go z układem odżużlania kotłów znajdującym się w budynku elektrociepłowni. Konstrukcja zbiornika umożliwia bezpośredni przeładunek żużla na samochody ciężarowe, które podjeżdżają pod zsyyp wyposażony w zasuwę. Odbierany w elektrociepłowni żużel nie ma kontaktu z podłożem. Żużel gromadzony w zbiorniku odbierany jest i wykorzystywany głównie przez wyspecjalizowane firmy. Odbiór żużla następuje w oparciu o odpowiednią umowę podpisaną z Przedsiębiorstwem „Megawat”.

W skład ciągu technologicznego odżużlania wchodzi następujące urządzenia:

- odżużlacze zgrzeblowe,
- przenośnik taśmowy poziomy szt. 3 B 800 mm,
- przenośnik taśmowy skośny szt. 2 B 800 mm,
- zbiornik żużla o pojemności 100 Mg.

Odżużlacz zgrzeblowy przeznaczony jest do pracy ciągłej i służy do zwilżania oraz mechanicznego usuwania żużla spod kotła. Nawilżanie gorącego żużla ma na celu uzyskanie odpowiedniej jego granulacji oraz zapobiega rozpylaniu się popiołu. Mokry żużel wygarniany jest z wanny odżużlacza przez zgrzebła i przesypywany na przenośnik taśmowy. Głównymi częściami odżużlacza są: wanna, taśma zgrzeblowa, urządzenia napędu wraz z osłoną. Wanna odżużlacza wykonana jest jako konstrukcja spawana z blachy stalowej i kształtowników. Wanna na całej swej długości posiada kształtowniki ułożone poziomo, po których ślizgają się ogniwa łańcucha zgrzeblowego.

Schłodzony żużel z lejów zsyypowych kotłów spada swobodnie do wanny odżużlacza, napełnionej wodą. W momencie zetknięcia się z wodą wytwarza się w porach brył żużla para wodna, która na skutek ekspansji powoduje jego rozkruszenie. Ochłodzony i rozdrobniony żużel jest transportowany przez taśmę zgrzeblową po dnie wanny do zsyypu. Żużel ze zsyypu zostaje przesypywany na przenośnik taśmowy poziomy, następnie do koryta zbiorczego, gdzie następuje odsączenie wody z żużla. Następnie za pomocą układu przenośników taśmowych żużel transportowany jest do stalowego zbiornika.

Odżużlacze i przenośniki taśmowe żużla pracują w sposób okresowy, podczas ciągłej pracy kotła. Transport przenośnikiem taśmowym odbywa się przez nasypywanie transportowanego materiału na jego początek i samoczynne zsyypanie go na końcu przenośnika. Układy przenośników są wyposażone w napęd elektryczny oraz układ napinania

4.3. Zużycie energii

Łącznie zużycie energii elektrycznej na potrzeby własne wynosi ok. 10 734 MWh/rok tj. 18,7% produkcji energii elektrycznej wynoszącej do 57 491 MWh/rok.

Zużycie ciepła na potrzeby własne wynosi ok. 120 169 GJ/rok tj. 9,7 % produkcji ciepła wynoszącej do 1 239 687 GJ/rok. Na podstawie danych z 2005 r.

4.4. Zużycie wody

4.4.1. Maksymalne zapotrzebowanie wody

L.p.	Cele zaopatrzenia w wodę	Maksymalne zapotrzebowanie wody	
		m ³ /dobę	m ³ /rok
1.	Cele technologiczne w tym:	490	20,5
	instalacja obiegu parowo – wodnego kotłów parowych (woda zdemineralizowana)	35	1,5
	instalacja obiegu ciepłowniczego (woda zdemineralizowana)	25	1
	instalacja płukania filtrów i regeneracji wymienników jonitowych w instalacji demineralizacji wody	35	1,5
	układ chłodzenia kondensatora	395	16,5
2.	Cele socjalno-bytowe	16	0,66

4.5. Zużycie materiałów i surowców

Zużycie substancji chemicznych w gospodarce wodno – ściekowej.

Surowiec / materiał pomocniczy	Zastosowanie	Maksymalne zużycie
Kwas solny	Regeneracja wymienników jonitowych	125 Mg/rok
Wodorotlenek sodu		1,4 Mg/rok
Siarczyn sodowy	Usuwanie tlenu	0,3 Mg/rok

5. Czas pracy

Instalacja Elektrociepłowni pracuje systemem ciągłym 8760 godzin/rok. Ilość pracujących kotłów uzależniona jest od temperatury zewnętrznej i zapotrzebowania odbiorców zewnętrznych. Stale eksploatowany jest jeden kocioł. W okresie zimowym uruchamiany jest drugi kocioł, a w okresie zimowym przy niskich temperaturach pracują wszystkie trzy kotły. W okresach wiosna, lato, jesień, kotły będące w postoiu stanowią rezerwę, a w okresie zimowym przy pracy trzech kotłów, w przypadku awarii kocioł zostaje wyłączony i tym samym zostaje ograniczana produkcja energii elektrycznej.

II. Sposoby osiągnięcia wysokiego stopnia ochrony środowiska jako całości i zapewnienia efektywnego wykorzystania energii

Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o. opiera swoją działalność na zintegrowanym zarządzaniu środowiskiem i produkcją, czyli:

- racjonalnym doborze paliw i surowców ograniczających wielkości powstających zanieczyszczeń u źródła,
- zapewnieniu skutecznych urządzeń ograniczających wielkości emitowanych zanieczyszczeń do środowiska,
- stworzeniu możliwości wykorzystania wszystkich powstających odpadów związanych z technologią spalania węgla,
- ograniczeniu do niezbędnego minimum czasu występowania warunków odbiegających od normalnych,
- spełnieniu wymagań najlepszej dostępnej techniki.

1. Techniczne metody ochrony środowiska jako całości

1.1. Ochrona środowiska wodnego i wód podziemnych

Podstawową zasadą jest minimalizacja ilości ścieków wprowadzanych do środowiska, a te, które są wprowadzane do środowiska powinny być oczyszczane do poziomu dotrzymywania obowiązujących standardów jakości środowiska.

1.1.1. Metody ochrony wód powierzchniowych

Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o. nie wprowadza ścieków do wód powierzchniowych. Większość powstających ścieków wykorzystuje we własnym zakresie. Powstające na terenie Elektrociepłowni ścieki związane z eksploatacją instalacji energetycznego spalania i ścieki bytowe poprzez sieć kanalizacji kierowane są do oczyszczalni ścieków zlokalizowanej na terenie KWK Knurów.

Wody opadowe kierowane są do kanalizacji kopalnianej ogólnospławnej.

1.1.2. Metody ochrony wód podziemnych

Elektrociepłownia „Knurów” posiada zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem wód podziemnych. Zbiorniki magazynowe z substancjami, których wyciek mógłby spowodować zanieczyszczenie wód podziemnych, a więc kwasem solnym, wodorotlenkiem sodowym stosowanym do regeneracji wymienników w stacji demineralizacji wody oraz olejami turbinowymi i maszynowymi, zarówno nowymi jak i przepracowanymi są posadowione w misach betonowych zabezpieczających przed skażeniem terenu i wyposażone w szczelne instalacje do ich napełniania i opróżniania. Ryzyko wycieku pozostałych substancji chemicznych stosowanych w stacji uzdatniania wody czy olejów jest niewielkie, gdyż są one przechowywane w specjalnych pojemnikach w pomieszczeniach z zabezpieczonym podłożem.

Odpady niebezpieczne zbierane są w specjalnych pojemnikach i magazynowane w odpowiednio zabezpieczonym magazynie.

Elektrociepłownia „Knurów” nie posiada składowiska odpadów, z którego odcieki mogłyby być przyczyną zanieczyszczenia wód podziemnych.

1.2. Ochrona powietrza

W Elektrociepłowni „Knurów” ochrona powietrza realizowana jest poprzez stosowanie metod:

- organizacyjnych, czyli systemu gospodarowania paliwem,
- pierwotnych czyli stosowania odpowiednich technik spalania,
- wtórnych czyli oczyszczania spalin w urządzeniach ochrony powietrza.

Do metod organizacyjnych wdrożonych w celu ochrony powietrza zalicza się wybór racjonalnego paliwa gwarantujący, jak najlepsze warunki spalania oraz niskie poziomy zawartości popiołu i siarki.

W celu obniżenia emisji tlenków azotu w kotłach typu Pauker i Humboldt zainstalowano system dysz OFA, dzięki którym wydłuża się czas spalania i obniża się temperatura spalania.

Proces spalania w kotle prowadzi się z możliwie najmniejszymi stratami niecałkowitego i niezupełnego spalania, bez widocznego wytrącania się niespalonego pyłu z płomienia, nie dopuszczając do płynięcia (topnienia) szlaki (żużla). Ilość powietrza doprowadzonego do paleniska jest tak dobierana, aby zapewnić zupełne spalanie i uzyskanie najkorzystniejszej zawartości CO₂ w spalinach. Przy spalaniu samego węgla i maksymalnym obciążeniu kotła, zawartość CO₂ na końcu kotła utrzymuje się w granicach 14%.

Podciśnienie w górnej części komory paleniskowej powinno wynosić 3-5 mm słupa wody, tak aby uniknąć przechodzenia spalin i popiołu na zewnątrz kotła. Praca kotła przy nadciśnieniu w komorze paleniskowej jest zabroniona. Jeśli podczas pracy kotła występuje wydmuchiwanie spalin i popiołu na zewnątrz kotła, zwiększa się podciśnienie w górnej części komory paleniskowej. Podciśnienie pod stropem kotła utrzymuje się w granicach 1 mm słupa wody.

Elektrociepłownia „Knurów” nie posiada instalacji do redukcji dwutlenku siarki, stosuje jednak zasadę wykorzystywania węgla o jak najlepszych parametrach, czyli m.in. niskiej zawartości siarki. Dzięki temu instalacja energetycznego spalania paliw nie powoduje przekraczania standardu emisji zanieczyszczeń, a warunki wprowadzania zanieczyszczeń do środowiska nie powodują przekraczania dopuszczalnych poziomów odniesienia.

W celu usunięcia pyłu z zanieczyszczonych spalin kocioł wyposażono w elektrofiltr suchy EF1x2 typu 17/17,5/3x8/0,3 o sprawności 98%. Ciąg kotła jest wymuszony za pomocą wentylatora ciągu typu WPW 125 oraz poprzez ciąg naturalny komina murowanego o wysokości 128,7 metra i średnicy wylotowej 4 m.

1.3. Ochrona przed hałasem

Najważniejszym zadaniem w zakresie ochrony przed hałasem jest identyfikacja źródeł hałasu, warunków jego rozprzestrzeniania i dopiero na tej podstawie wdrożenie środków ochrony.

Poziom mocy akustycznej wentylatorów – źródeł emisji hałasu pracujących w otwartej przestrzeni nie powoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów dźwięku na najbliższych położonych terenach podlegających ochronie, a wszystkie pozostałe urządzenia

Elektrociepłowni „Knurów”, których eksploatacja mogłaby się wiązać z uciążliwością akustyczną dla środowiska są źródłami pracującymi w pomieszczeniach zamkniętych budynku kotłowni, pompowni nie ma potrzeby stosowania dodatkowych zabezpieczeń przeciwhałasowych.

Przebiegające na zewnątrz budynku taśmociągi nawęglania są urządzeniami o niskim poziomie dźwięku, ale ze względów technologicznych są obudowane, co dodatkowo minimalizuje ich wpływ na klimat akustyczny otoczenia.

Jak wynika z treści dokumentacji Elektrociepłowni „Knurów”, nie powoduje przekroczeń obowiązujących standardów z zakresu ochrony środowiska przed hałasem.

1.4. Ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym

Jak wynika z treści wniosku urządzenia eksploatowane przez Elektrociepłownię „Knurów” wytwarzają pole elektromagnetyczne, które nie oddziałuje w sposób niekorzystny na świat roślinny, zwierzęcy, a przede wszystkim na organizm człowieka.

1.5. Ograniczenie uciążliwości gospodarki odpadami

W wyniku prowadzonej przez Elektrociepłownię „Knurów” działalności podczas produkcji energii cieplnej i elektrycznej na bazie spalania węgla powstają odpady poprocesowe kwalifikowane do odpadów innych niż niebezpieczne. Jest to żużel z kotłów opalanych węglem kamiennym oraz popiół wytrącony w urządzeniach odpylających. Zastosowane w systemie gospodarki odpadami Elektrociepłowni „Knurów” nowoczesne rozwiązania techniczno - organizacyjne umożliwiają całkowite zagospodarowanie odpadów paleniskowych. Ilość powstających odpadów paleniskowych utrzymuje się na stałym poziomie. Całość odpadów przekazywana jest do gospodarczego wykorzystania.

Pozostałe odpady wytwarzane przez elektrociepłownię są selektywnie zbierane według typu odpadów i składu chemicznego, a następnie po zebraniu odpowiedniej ilości przekazywane odbiorcom posiadającym stosowne zezwolenia z zakresu przepisów gospodarki odpadami. Procesom odzysku poprzez firmy zewnętrzne poddawanych jest całość wytwarzanych odpadów. Pozostała część odpadów zostaje przekazana celem ich unieszkodliwiania.

2. Metody zapewnienia efektywnej gospodarki energetycznej

Optymalizacja gospodarki energetycznej realizowana w Elektrociepłowni „Knurów” polega na odpowiedniej regulacji pracy kotłów, w zależności od zapotrzebowania na gorącą wodę użytkową i ciepło grzewcze oraz energię elektryczną ze strony odbiorców zewnętrznych. Rezultatem optymalizacji jest efektywne wykorzystanie paliwa.

3. Metody zapewnienia właściwej gospodarki materiałowo-surowcowej

Elektrociepłownia „Knurów”, posiada instalacje energetycznego spalania paliw składającą się z trzech kotłów, w których następuje spalanie węgla kamiennego, biomasy oraz biogazu.

Zużycie wody pitnej na produkcję energii elektrycznej i cieplnej jest niskie, gdyż w procesie technologicznym ograniczono zużycie wody czystej i zaczęto wykorzystywać wodę przemysłową.

III. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii

1. Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza

1.1. Źródła emisji, urządzenia ochronne oraz miejsca wprowadzania pyłów i gazów do powietrza

Głównymi źródłami emisji gazów i pyłów do powietrza są 2 kotły parowe OPG-36 typu Pauker nr III i nr IV oraz kocioł parowy OPG-36 typu Humboldt, w których następuje energetyczne spalanie paliw.

Dodatkowymi źródłami emisji zorganizowanej pyłów do powietrza są powiązane technologicznie z kotłami zbiorniki popiołów.

W instalacji nie występuje emisja niezorganizowana ponieważ nie posiada składowiska węgla, a transport paliwa odbywa się poprzez system zabudowanych przenośników.

1.1.1. Instalacja energetycznego spalania paliw

1.1.1.1. Źródła emisji

W Ciepłowni eksploatowane są:

- Kocioł parowy OPG-36 Pauker III rok budowy 1942,
- Kocioł parowy OPG-36 Pauker IV rok budowy 1943,
- Kocioł parowy OPG-36 Humboldt II rok budowy 1928, gruntowna modernizacja 2004 r.

Dane techniczne i parametry kotłów, urządzeń ochronnych oraz emitatorów podano w punkcie I. 2.2.

1.1.1.2. Paliwo

Rodzaje, parametry i ilości stosowanego paliwa określono w punkcie I. 4.1.

Dopuszcza się współspalanie w kotłach następujących odpadów innych niż niebezpieczne:

03 01 05 – trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04 – 12000,0 Mg

Udział odpadów nie będących biomasą rozumianą zgodnie z § 5 ust. 7.2. rozporządzenia Ministra Środowiska z 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz.U. Nr 260 poz. 2181) w węglu podawanym do spalania w kotłach w ciągu doby nie może przekroczyć 1%.

1.1.2. Instalacje powiązane technologicznie z instalacją spalania paliw

Z instalacją spalania paliw technologicznie powiązana jest instalacja odpopielania kotłów powodująca emisję pyłu do atmosfery. Źródłem pylenia są dwa odpowietrzenia zbiornika.

Dane techniczne i parametry urządzeń ochronnych oraz emitorów podano w punkcie I.2.2.2. oraz I.2.2.3.

1.2. Rodzaje i ilości substancji dopuszczone do wprowadzania do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji

1.2.1. Instalacja spalania paliw

1.2.1.1. Dopuszczalna wielkość emisji dla każdego z dwóch kotłów OPG-36 Pauker III i IV

a) w okresie do 31.12.2007 r.

dwutlenek siarki [mg/m ³ _u]*	dwutlenek azotu [mg/m ³ _u]*	pył [mg/m ³ _u]*
1971,2	439,9	394,3

b) w okresie od 1.01.2008 r. do 31.12.2015 r.

dwutlenek siarki [mg/m ³ _u]*	dwutlenek azotu [mg/m ³ _u]*	pył [mg/m ³ _u]*
1478,4	398,6	394,3

c) w okresie od 1.01.2016 r. do 31.12.2017 r.

dwutlenek siarki [mg/m ³ _u]*	dwutlenek azotu [mg/m ³ _u]*	pył [mg/m ³ _u]*
1478,4	398,6	98,82

1.2.1.2. Dopuszczalna wielkość emisji dla kotła OPG-36 Humboldt II

d) w okresie do 31.12.2007 r.

dwutlenek siarki [mg/m ³ _u]*	dwutlenek azotu [mg/m ³ _u]*	pył [mg/m ³ _u]*
1971,2	439,9	394,3

e) w okresie od 1.01.2008 r. do 31.12.2015 r.

dwutlenek siarki [mg/m ³ _u]*	dwutlenek azotu [mg/m ³ _u]*	pył [mg/m ³ _u]*
1478,4	398,6	394,3

f) w okresie od 1.01.2016 r. do 31.12.2017 r.

dwutlenek siarki [mg/m ³ _u]*	dwutlenek azotu [mg/m ³ _u]*	pył [mg/m ³ _u]*
1478,4	398,6	98,82

1.2.1.3. Dopuszczalna wielkość emisji dla instalacji spalania paliw:

a) do 31.12.2007 r.:

dwutlenek azotu 244,5 Mg/a
dwutlenek siarki 1107,7 Mg/a

pył ogółem 221,4 Mg/a

b) w okresie od 1.01.2008 r. do 31.12.2015 r.

dwutlenek azotu 221,6 Mg/a

dwutlenek siarki 830,7 Mg/a

pył ogółem 221,4 Mg/a

b) w okresie od 1.01.2016 r. do 31.12.2017 r.

dwutlenek azotu 221,6 Mg/a

dwutlenek siarki 830,7 Mg/a

pył ogółem 55,5 Mg/a

1.2.2. Instalacje powiązane technologicznie z instalacją spalania paliw:

1.2.2.1. Dopuszczalne wielkości emisji z dwóch zbiorników popiołu

pył ogółem 0,0005 kg/h

1.2.2.2. Dopuszczalna emisja roczna dla emitora instalacji odpopielania

pył ogółem 0,005 Mg/a

2. Wytwarzanie i magazynowanie odpadów oraz sposób postępowania z odpadami

Eksploracja Elektrociepłowni „Knurów” powoduje wytwarzanie różnego rodzaju odpadów (technologicznych, niezwiązanych z technologią produkcji, komunalnych) niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne.

Głównym źródłem powstawania odpadów jest instalacja energetycznego spalania węgla. W instalacjach powiązanych technologicznie z instalacją spalania paliw Elektrociepłowni powstają odpady typowe dla funkcjonowania każdego obiektu przemysłowego.

2.1. Rodzaj i ilość odpadów dopuszczonych do wytworzenia w ciągu roku:

2.1.1. Odpady niebezpieczne

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Wielkość emisji [Mg/rok]
Odpady inne niż niebezpieczne			
1.	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 100104)	100101 100102	6 000 18 000
2.	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 150202	150203	0,4
3.	Okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów nie metalurgicznych inne niż wymienione w 161105	161106	50
4.	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06	17 01 07	300
5.	Miedź, brąz, mosiądz	17 04 01	2
6.	Aluminium	17 04 02	1
7.	Żelazo i stal	17 04 05	200

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Wielkość emisji [Mg/rok]
Odpady niebezpieczne			
9.	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowne niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 02 05	0,5
10.	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	13 02 08	1,5
11.	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 03 07	1,5
12.	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone (np. środkami ochrony roślin I i II klasy toksyczności – bardzo toksyczne i toksyczne)	15 01 10	0,1
13.	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry nie ujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	150202	0,5
14.	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 160209 do 160212	16 02 13	1
15.	Baterie i akumulatory ołowiowe	16 06 01	2
16.	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne	19 09 05	5 200 l

2.2. Miejsce i sposób oraz rodzaj magazynowanych odpadów, sposób dalszego gospodarowania odpadami

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Sposoby gospodarowania odpadami
Odpady inne niż niebezpieczne			
1.	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	10 01 01 10 01 02	Żużel odbierany z kotłów poprzez odzūżlacze mokre transportowany przenośnikami taśmowymi do zbiornika o pojemności 100 ton. Popiół wyłapywany jest w elektrofiltrze typu 17/7,5/3x8/03 i transportowany za pomocą przenośników do dwóch zbiorników o pojemności po 60 m³ (razem 120 m³). Popiół ze zbiorników będzie przekazywany do odzysku. R14
2.	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 150202	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 150202. Odpady są gromadzone razem z odpadami komunalnymi. Odpad będzie poddawany procesowi unieszkodliwiania D1.
3.	Okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów nie metalurgicznych inne niż wymienione w 16 11 05	16 11 06	Odpad powstający okresowo tylko podczas przeprowadzanych remontów jest gromadzony w specjalnie do tego podstawionych kontenerach lub bezpośrednio ładowany na samochody i na bieżąco wywożony przez uprawnione przedsiębiorstwa wykonujące remonty na podstawie zawartych umów. Odpad poddawany będzie procesowi odzysku. R14
4.	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 170106	17 01 07	
5.	Żelazo i stal	17 04 05	Żłom gromadzony jest w specjalnych kontenerach dostarczanych przez odbiorcę odpadów. Odpad poddawany będzie procesowi odzysku. R4
6.	Miedź, brąz, mosiądz	17 04 01	
7.	Aluminium	17 04 02	
Odpady niebezpieczne			
9.	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowne niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 02 05	Postępowanie z tymi odpadami jest zgodne z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 4 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z olejami odpadowymi (Dz.U. 2004 nr 192 poz. 1968). Przetracowane oleje gromadzone są w olejowni budynku hali maszyn. Zbiera się do

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Sposoby gospodarowania odpadami
10.	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	13 02 08	szczelnych stalowych beczek o pojemności 200 l, odpornych na działanie olejów odpadowych, wyposażonych w szczelne zamknięcie. Na pojemnikach umieszczony jest napis „OLEJ ODPADOWY” oraz informacja o kodzie odpadu wynikająca z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206). Odpad jest magazynowany w olejowni ze szczelną posadzką, zabezpieczającą przed zanieczyszczeniem gruntu i opadami atmosferycznymi. Magazyn wyposażony jest w środki adsorpcyjne do zbierania wycieków tych odpadów. Dostęp do magazynu mają wyłącznie osoby upoważnione. Po zmagazynowaniu odpowiedniej ilości odpad jest odbierany przez firmy posiadające odpowiednie zezwolenia. Odpad będzie poddawany procesowi odzysku R9.
11.	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 03 07	Odpady w postaci zużytych opakowań (tworzywa sztuczne i szkło) gromadzone są w laboratorium w zamkniętym, wentylowanym pomieszczeniu (brak dostępu osób niepowołanych), a następnie przekazywany jest do utylizacji dostawcom środków chemicznych. Odpad będzie poddawany procesowi odzysku R14
12.	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone (np. środkami ochrony roślin I i II klasy toksyczności – bardzo toksyczne i toksyczne)	15 01 10	Odpady są gromadzone w wydzielonym pojemniku w olejowni i odbierane przez specjalistyczne firmy. Odpad będzie poddawany procesowi unieszkodliwiania D5 lub D10.
13.	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry nie ujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi	15 02 02	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12
14.	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	16 02 13	Zużyte lampy gromadzone są w budynku hali maszyn oryginalnym specjalistycznym kontenerze typu KS zabezpieczającym świetlówki przed uszkodzeniem i emisją rtęci do otoczenia. Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne są gromadzone w specjalnym pojemniku. Po zmagazynowaniu odpowiedniej ilości odpad jest odbierany przez firmy posiadające odpowiednie zezwolenia. Odpady będą poddawane procesowi odzysku R14
15.	Baterie i akumulatory ołowiowe	16 06 01	Odpad jest odbierany bezpośrednio z miejsc eksploatacji przez firmy mające stosowne zezwolenia. Odpad będzie poddawany procesowi odzysku R14
16.	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne	19 09 05	Ze względu, iż w/w odpady są odpadami niebezpiecznymi nie są gromadzone na terenie Zakładu, lecz bezpośrednio odbierane przez firmę mającą stosowne zezwolenia. Na stacji DEMI magazynowana jest minimalna ilość masy jonowymiennej do zachowania prawidłowej eksploatacji stacji. Odpad będzie poddawany procesowi odzysku R14

3. Rodzaj i ilość odpadów dopuszczonych do odzysku w ciągu roku

3.1. Odpady inne niż niebezpieczne

03 01 05 – trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04 – 12000,0 Mg

3.2. Miejsca i dopuszczone metody odzysku

- 3.2.1. Odzysk odpadów o kodzie 03 01 05 polega na ich wykorzystaniu do wytworzenia energii poprzez termiczne przekształcanie w kotłach Pauker nr 3 i 4 oraz w kotle Humboldt.

3.3. Miejsce i sposób magazynowania odpadów przeznaczonych do odzysku

- 3.3.1. Odpad o kodzie 03 01 05 z chwilą dostawy będzie bezpośrednio kierowany do przykotłowego zbiornika (poj. 80 m³) zlokalizowanego w budynku kotłowni.

4. Warunki i okres magazynowania odpadów

- 4.1. Łączny czas magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów nie przekroczy terminów określonych w art. 63 ust.3, 4 i 5 z dnia 27 kwietnia o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 z późn. zm.).
- 4.2. Miejsca magazynowania płynnych odpadów niebezpiecznych należy zaopatrzyć w zapas sorbentów do unieszkodliwiania ewentualnych wycieków oraz w instrukcję postępowania z odpadami w sytuacjach awaryjnych. Pomieszczenia powinny posiadać utwardzoną posadzkę i być zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych.
- 4.3. Odpady niebezpieczne mogą być odbierane, wykorzystywane lub unieszkodliwiane przez podmioty gospodarcze posiadające ważne zezwolenia starosty lub wojewody wydane na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 27 czerwca 1997r. o odpadach (Dz. U. Nr 96, poz. 592 ze zm.) nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2008 r. lub zezwolenie wydane na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach.
5. Działania mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów lub ograniczeniu ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko

W celu minimalizacji wytwarzanych odpadów należy prowadzić działania krótkoterminowe oraz zadania długoterminowe polegające na:

- utrzymywaniu wysokiej sprawności urządzeń technologicznych i urządzeń odpylających,
- stosowaniu do procesu spalania węgla o podwyższonej jakości, wysokiej wartości opałowej, niskiej zawartości popiołu i siarki,
- prowadzeniu procesu wytwarzania energii cieplnej w taki sposób, aby powstające odpady paleniskowe (popioły i żużle) posiadały właściwości umożliwiające ich dalsze wykorzystywanie,
- wdrażaniu elementów systemu zarządzania środowiskowego,
- prowadzeniu segregacji i selektywnej zbiórki wytwarzanych odpadów,
- dążeniu do wyeliminowania powstawania odpadów niezwiązanych z podstawową działalnością (produkcja energii cieplnej),
- systematycznemu szkoleniu całej załogi i prowadzeniu ciągłych kontroli w zakresie prawidłowego funkcjonowania instalacji,
- przestrzeganiu reżimu prowadzonego procesu technologicznego,
- prowadzeniu racjonalnej i oszczędnej gospodarki materiałowej.

IV. Zapobieganie oddziaływaniu transgranicznemu

Ze względu na lokalizację instalacji Elektrociepłowni „Knurów”, wielkość instalacji i parametry emisji, jej eksploatacja w żadnych warunkach nie wywołuje transgranicznego przemieszczania się zanieczyszczeń w środowisku.

V. Monitorowanie środowiska i kontrola eksploatacji instalacji

1. Monitoring emisji

1.1. Monitoring ścieków

Kontrola ilości odprowadzanych ścieków prowadzona będzie na podstawie wskazań liczników wodomierzy zgodnie z zawartą umową z odbiorcą ścieków.

Badania jakości ścieków przemysłowych w zakresie temperatury, odczynu, żelaza ogólnego, chlorków, siarczanów, zawiesiny ogólnej, ChZT, ołowiu, niklu, kadmu, chromu, rtęci będą wykonywane dwa razy w roku.

1.2. Monitoring emisji do powietrza

Monitoring emisji do powietrza winien być prowadzony zgodnie z przepisami wykonawczymi do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

1.3. Monitoring hałasu

Dla instalacji winny być prowadzone pomiary emisji hałasu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23.12.2004r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z dn. 30.12.2004 r. Nr 283, poz. 2842). Rozporządzenie nakłada obowiązek prowadzenia pomiarów emisji hałasu raz na 2 lata, na instalacje posiadające pozwolenie zintegrowane. Wartość równoważnego poziomu dźwięku A wyznacza się: metodą bezpośrednich pomiarów lub metodą obliczeniową, w sytuacji gdy w danych warunkach nie można uzyskać wyniku za pomocą pomiarów bezpośrednich.

1.4. Ewidencja wytwarzanych oraz poddanych odzyskowi odpadów

Monitoring strumieni odpadów winien być prowadzony poprzez realizację działań wynikających z ustawy o odpadach oraz przepisów wykonawczych.

2. Monitoring procesów technologicznych

2.1. Monitoring efektywności wykorzystania zasobów

Podstawowymi surowcami wykorzystywanymi przez instalację energetycznego spalania paliw Elektrociepłowni „Knurów” są:

- węgiel kamienny,
- biomasa (pył drzewny suchy),
- biogaz (gaz ze składowiska komunalnego),
- woda pitna,
- woda przemysłowa.

Kopalnia „Knurów” posiada wagę pomiarową monitorującą ilość doprowadzonego paliwa do Elektrociepłowni „Knurów”. Węgiel kamienny poddawany jest bieżącej kontroli i analizie przez dostawcę węgla. Dostawca przedstawia parametry jakości dostarczanego paliwa, a służby Elektrociepłowni przy każdej dostawie je weryfikują w zakresie wartości opałowej, zawartości popiołu, siarki i wilgotności.

Monitoring efektywności wykorzystania zasobów polegać będzie na:

- kontroli ilości zużywanych paliw rejestrowanych przy dostawie na teren Elektrociepłowni i przy ich zużyciu przez instalację energetycznego spalania paliw w systemie dobowym,
- pomiarze ilości zakupywanej wody pitnej, przemysłowej.

2.2. Monitoring efektywności wykorzystania energii

Zużycie energii na potrzeby własne jest mierzone przez układy pomiarowe oparte na licznikach energii. Odczyty liczników dokonywane są raz na miesiąc i rejestrowane w książkach eksploatacji urządzeń.

2.3. Monitoring parametrów technicznych

Parametry procesu produkcyjnego kotłów Elektrociepłowni „Knurów” są monitorowane w sposób ciągły. Co godzinę dokonywany jest wpis do raportu przez obsługę kotłów. Dane pomiarowe przechowywane są w formie „Raportów dobowych”.

Procesowi monitorowania podlega zużycie wszystkich surowców i paliw oraz wielkość otrzymanej produkcji.

VI. Eksploatacja instalacji w warunkach odbiegających od normalnych

1. Instalacja energetycznego spalania paliw

1.1. Rozruch kotłów:

Maksymalny czas rozruchu kotłów, w którym nie obowiązują wartości dopuszczalne określone w punkcie III.1, ustala się na:

- do 3 godzin dla kotła typu Humboldt nr 2
- do 3 godzin dla kotłów typu Pauker nr 3 i nr 4

1.2. Sytuacje awaryjne

W sytuacjach awaryjnych należy postępować zgodnie z dokumentacją techniczno-ruchową urządzeń kotłowych i redukujących zanieczyszczenia.

2. Instalacje powiązane technologicznie z instalacją spalania paliw

W sytuacjach odbiegających od normalnego funkcjonowania należy przestrzegać procedur określonych w dokumentacji techniczno-ruchowej urządzeń i w instrukcjach obsługi.

VII. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz postępowanie w czasie awarii przemysłowej

1. Sposoby zapobiegania występowaniu awarii

1.1. Organizacyjne sposoby zapobiegania występowaniu awarii

- Wszystkie miejsca zagrożone wystąpieniem awarii przemysłowej należy objąć stałym nadzorem.
- Przewidziane procedury bezpieczeństwa i przeciwpożarowego powinny być nierozdzielnie związane z czynnościami technologicznymi, wykonywanymi przez pracowników i ściśle określone w instrukcjach stanowiskowych i technologicznych.
- Utrzymywanie w sprawności funkcjonujących automatycznych systemów monitoringowych wskazanych w punkcie V, które w sposób bezpośredni informują o zagrożeniach technologicznych, a tym samym o bezpieczeństwie na stanowiskach.
- Wykonywanie przeglądów stanowisk pracy i instalacji, które pozwalają prowadzić skuteczną profilaktykę remontową, ograniczającą możliwość wystąpienia awarii.
- Wykonywanie przeglądów urządzeń podlegających nadzorowi Urzędu Dozoru Technicznego,
- Przeprowadzanie ciągłych szkoleń pracowników bezpośredniej obsługi stanowisk pracy elektrociepłowni w zakresie bhp, bezpieczeństwa pożarowego oraz stosowanych technologii.

1.2. Techniczne sposoby zapobiegania występowaniu awarii

- Utrzymywanie w stałej sprawności systemów zabezpieczeń, w które wyposażone zostały instalacje wykorzystujące media niebezpieczne.
- Zabezpieczenie gruntu i wód powierzchniowych i podziemnych przed możliwością ich zanieczyszczenia olejami ze zbiorników magazynowych.
- Wyposażenie pracowników w odzież ochronną i w razie potrzeby stworzenie możliwości natychmiastowego użycia podręcznego sprzętu ochrony dróg oddechowych i ppoż.

2. Postępowanie w sytuacji wystąpienia awarii przemysłowej

2.1. W celu ograniczenie skutków awarii należy:

- podjąć natychmiastową akcję ratunkową z wykorzystaniem podręcznego sprzętu i ustalonych procedur ewakuacji ludzi z miejsc zagrożonych,
- w przypadku wybuchu - natychmiast odciąć dopływ mediów palnych,
- w przypadku pożaru – natychmiast zabezpieczyć obiekty sąsiednie,
- w przypadku wycieku - natychmiast przystąpić do neutralizacji środkami posiadanymi przez zakład.

2.2. W razie wystąpienia awarii przemysłowej mogącej powodować znaczne zanieczyszczenie środowiska należy bezzwłocznie powiadomić właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej i Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz:

a) przekazać tym organom informacje:

- o okolicznościach awarii
- o niebezpiecznych substancjach związanych z awarią umożliwiające dokonanie oceny skutków awarii dla ludzi i środowiska

- o podjętych działaniach ratunkowych, a także działaniach mających na celu ograniczenie skutków awarii i zapobieżenie jej powtórzeniu się,
- b) dokonywać stałej aktualizacji informacji, o których mowa powyżej, odpowiednio do zmiany sytuacji.

VIII. Zobowiązuje się Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o. do:

1. Realizacji działań mających na celu poprawę sprawności energetycznej ciepłowni oraz ograniczenia emisji zgodnie z poniższym harmonogramem:

Zadanie	Szacowany termin wdrożenia	Uwagi
Modernizacja instalacji odpylania spalin (filtry workowe)	2007	Redukcja emisji pyłów, zwłaszcza drobnych PM _{2,5} oraz PM ₁₀
Modernizacja kotłów Pauker 3 i 4	2009	Optymalizacja sprawności energetycznej ciepłowni
Modernizacja sieci c.o. oraz węzłów ciepłowniczych	2010	Optymalizacja sprawności sieci ciepłowniczej

2. Archiwizowania danych dotyczących monitoringu środowiska i kontroli eksploatacji instalacji ustalonych w punkcie V decyzji.

3. Przedkładania do Wydziału Rolnictwa, Leśnictwa i Ochrony Środowiska Starostwa Powiatowego w Gliwicach sprawozdań obejmujących:

- wyniki pomiarów emisji substancji i energii do środowiska w zakresie, w sposób i w terminach przewidzianych w obowiązujących przepisach prawa z tego zakresu,
- ilości spalonego węgla kamiennego w poszczególnych kotłach w ciągu roku w terminie do 31 dni po zakończeniu roku kalendarzowego,
- ilości i rodzaje odpadów wytworzonych przez Elektrociepłownię „Knurów” w ciągu roku w terminie do 31 dni po zakończeniu roku kalendarzowego,
- ilość pobieranej wody z uwzględnieniem podziału na poszczególne rodzaje potrzeb w okresach rocznych w terminie do 31 dni po zakończeniu roku kalendarzowego,
- ilość i stan odprowadzonych ścieków w okresach rocznych w terminie do 31 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.

4. Przeprowadzania corocznie, dwóch serii badań składu frakcyjnego pyłu emitowanego z instalacji z określeniem udziału frakcji PM₁₀. Sprawozdanie z każdej serii badań należy przekazywać do Wydziału Rolnictwa, Leśnictwa i Ochrony Środowiska Starostwa Powiatowego w Gliwicach w terminie do końca każdego półrocza.

5. Sporządzenia szczegółowego sprawozdania (raportu) obejmującego realizację ustaleń niniejszej decyzji – w terminie do 31.03.2011 r.

6. Sporządzenia przeglądu ekologicznego instalacji w przypadku zmiany w najlepszych dostępnych technikach, pozwalających na znaczne zmniejszenie emisji bez powodowania nadmiernych kosztów lub gdy będzie to wynikać z potrzeby dostosowania eksploatacji instalacji do zmian przepisów ochrony środowiska.

IX. Zamknięcie instalacji

W przypadku zakończenia działalności, wszystkie obiekty i urządzenia instalacji winny być

zlikwidowane zgodnie z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa budowlanego. Teren instalacji po ich likwidacji winien być zagospodarowany wg ustaleń dokonanych z organem samorządowym.

1. W szczególności należy sporządzić projekt likwidacji obiektów i urządzeń Elektrociepłowni, uwzględniający (oprócz wymagań budowlanych i BHP) wymagania ochrony środowiska, głównie w odniesieniu do gospodarki odpadami. Rozbiórka instalacji w zakresie gospodarki odpadami powinna uwzględniać:

- segregację i selekcję wytwarzanych odpadów
- bezpieczne, czasowe magazynowanie posegregowanych odpadów z ustaleniem sposobu i miejsc magazynowania
- przede wszystkim odzysk odpadów - unieszkodliwianie różnymi metodami może być projektowane jedynie w sytuacjach braku możliwości technicznej odzysku odpadów.

2. Projekt rozbiórki winien również uwzględniać rewitalizację terenu po zlikwidowaniu instalacji.

X. Termin ważności pozwolenia

Ustala się termin ważności decyzji **do dnia 11 czerwca 2017 r.**

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o. wystąpiło z wnioskiem z 21.03.2006 r. znak DOS/54/1332/06 o udzielenie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji energetycznego spalania paliw Zakładu Z-2 „Knurów” zlokalizowanego w Knurowie przy ul. Kopalnianej 1.

Wstępna analiza wniosku wykazała, że instalacja energetycznego spalania paliw zgodnie z punktem 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. Nr 122, poz. 1055), kwalifikuje się do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. Wobec tego dla w/w instalacji wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego w trybie przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska. Przedstawiony wniosek spełnia wymagania formalne określone w artykule 208 ustawy Prawo ochrony środowiska. Wniesiona została również opłata rejestracyjna na rachunek Ministra Środowiska.

Rozpatrując wniosek o udzielenie pozwolenia zintegrowanego, Starosta Gliwicki obwieszczeniem z dnia 20 lipca 2006 r. poinformował społeczeństwo o zamieszczeniu danych o wniosku w publicznie dostępnym wykazie, a także o możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie 21 dni od ukazania się ogłoszenia. Przedmiotowe ogłoszenie umieszczono na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej Starostwa Powiatowego w Gliwicach oraz przesłano do Urzędu Miejskiego w Knurowie celem zamieszczenia na tablicy ogłoszeń tamt. Urzędu oraz w pobliżu zakładu. W terminie 21 dni od ogłoszenia nie wniesiono żadnych uwag i wniosków do sprawy. Postanowieniem z dnia 11.06.2007 r. znak In.PZ/142/1539/2007/gj Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił projekt pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z § 6.1. rozporządzenia Ministra Środowiska z 20.12.2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz.U. Nr. 260 poz. 2181), określoną w punkcie III decyzji dopuszczalną wielkość emisji dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i pyłu z kotłów typu: Pauker 3 i 4 oraz Humboldt 2 - czyli, dla źródeł istniejących, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano przed 1 lipca 1987 r., a które oddane zostały do użytku przed dniem 29 marca 1990 r., opalanych węglem kamiennym, biogazem (gazem składowym) oraz odpadowym pyłem drzewnym, ustalono na poziomach zgodnych z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia.

Zastosowane w instalacji rozwiązania umożliwiają w okresie do 31.12.2007 r. pełne dotrzymanie standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska wymaganych przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska. W celu dalszego ograniczenia emisji zanieczyszczeń do powietrza Elektrociepłownia zamierza do 2010 roku doposażyć instalację w filtry workowe.

We wniosku Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o. zaproponowało działania mające na celu poprawę sprawności energetycznej ciepłowni oraz ograniczenie emisji do powietrza. Wobec tego w punkcie VIII.1 decyzji zobowiązano Przedsiębiorstwo do realizacji działań określonych tym harmonogramem.

Przy dotrzymaniu wielkości i warunków emisji orzeczonych niniejszą decyzją, spełnione zostaną wymagania dotyczące dotrzymywania dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 6 czerwca 2002 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu, alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz marginesów tolerancji dla dopuszczalnych poziomów niektórych substancji stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu (Dz. U. z 2002 Nr 87 poz. 796).

Podczas eksploatacji instalacji prowadzony będzie monitoring technologiczny i środowiska.

W Elektrociepłowni prowadzony jest system gospodarki odpadami oraz podejmowane są działania obejmujące zapobieganie i ograniczanie wytwarzanych odpadów. Całość odpadów wytwarzanych w Elektrociepłowni przekazywana jest celem gospodarczego wykorzystania lub unieszkodliwienia wyspecjalizowanym firmom posiadającym stosowne zezwolenia.

W punkcie VII niniejszego pozwolenia, zgodnie z art. 211 ust 2 pkt.4 Poś, określono wymóg informowania o wystąpieniu awarii przemysłowej, ponieważ Elektrociepłownia nie zalicza się do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, wymienionych w art. 248 Poś.

W punkcie VIII niniejszego pozwolenia, w oparciu o art. 151 i art. 188 ust. 2 pkt 6 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, nałożono dodatkowe obowiązki, za którymi przemawiają szczególne względy ochrony środowiska.

W niosek w zakresie odzysku odpadów uzyskał pozytywną opinię Prezydenta Miasta Knurów z dnia 23 maja 2007 r. znak OR-0156/41/07.

Pozwolenie wydano na okres 10 lat, co jest zgodne z wnioskiem strony.

Na podstawie art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej załatwia sprawę poprzez wydanie decyzji chyba, że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 151 ustawy Poś, jeżeli wymagane jest pozwolenie na emisję z instalacji, organ właściwy do jego wydania może nałożyć dodatkowe wymagania wykraczające poza wymagania, o których mowa w art. 147 i przepisach wydanych na podstawie art. 148, a także określić

dotatkowe wymagania w zakresie prowadzenia pomiarów, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 181 ust. 1 pkt 1 oraz z art. 183 ustawy Poś wynika, że organ ochrony środowiska może udzielić min. pozwolenia a zintegrowanego. Pozwolenie to jednak wydaje się na wniosek prowadzącego instalację (art. 184 ust. 1 Poś).

Pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. (art. 201 ust. 1 ustawy Poś).

Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w pozwoleniu zintegrowanym ustala się warunki emisji na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2-4, oraz pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód. (art. 202 ust. 1 ustawy Poś).

Na podstawie art. 204. ust. 1 ustawy Poś instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego powinny spełniać wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik, a w szczególności, z zastrzeżeniem art. 207 ust. 2, nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych.

Przez graniczne wielkości emisyjne rozumie się takie dodatkowe standardy emisyjne, które nie mogą być przekraczane przez instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego.

Pozwolenie zintegrowane powinno spełniać wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2-4, oraz pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód (art. 211 ust. 1 ustawy Poś).

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573) rozpatrywana instalacja należy do tych, dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagany. Ponadto w instalacji będą spalane odpady z mechanicznej obróbki drewna co również uwzględniając § 3 ust. 1 pkt 73 kwalifikuje przedmiotowe przedsięwzięcie do przedsięwzięć, które mogą wymagać sporządzenia raportu.

W związku z powyższym na podstawie art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawa ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. Nr 129/2006 poz. 902 z póź. zm.) organem właściwym w sprawie jest starosta.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji niniejszej służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach za pośrednictwem Starosty Gliwickiego w terminie 14 dni od dnia jej dostarczenia (art.127 § 1 i 2 i art.129 § 1 i 2 Kpa).

Przed upływem terminu wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie odwołania wstrzymuje jej wykonanie (art.130 § 1 i 2 Kpa).

Otrzymują:

1. Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o.
ul. Młyńska 21a, 44-230 Czerwionka – Leszczyny
2. Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
3. Prezydent Miasta Knurów
ul. F. Ogana 5, 44-190 Knurów
4. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
ul. Ligonia 46, 40-037 Katowice
5. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach
ul. Wita Stwosza 31, 40-042 Katowice
6. WR – a/a

Retinordiana odbiór
Główny Specjalista
ds. Ochrony Środowiska

Piotr Piontek

Starosta
NACZELNIK
WYDZIAŁU ROLNICTWA, LEŚNICTWA
I OCHRONY ŚRODOWISKA
mgr Marcin Dyka

PRZEDSIĘBIORSTWO ENERGETYCZNE
„MEGAWAT” Sp. z o.o.
44-230 CZERWIONKA - LESZCZYN
ul. Młyńska 21a
tel./fax: (032) 431 96 70 (80), 431 15 23, 431 93 51
REGON: 272380061, NIP 642-10-05-920